

Arrest

nr. 99 729 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 14 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 5 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 19 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 april 1990 te Tallinding, Gambia. U bent van Jollah afkomst en u bent moslim. U bent geboren en opgegroeid in Tallinding samen met uw ouders, twee broers en zussen. U liep school in Tallinding maar diende hiermee te stoppen nadat uw vader overleden was. Uw vader was namelijk lid van de Gambiaanse oppositiepartij United Democratic Party (UDP) en werd tijdens een verkiezingsrally in 2006 neergeschoten in de aanloop van de verkiezingen die dat jaar plaatsvonden. De daders van deze aanslag werden echter nooit gevonden. Uw moeder was ook een UDP-lid, maar u daarentegen was niet politiek actief in Gambia. Na het overlijden van uw vader diende u te stoppen met school aangezien uw moeder de financiële middelen ontbeerde en ze geen werk vond. U vond ook niet onmiddellijk een job, en daarenboven begonnen uw familieleden, die in dezelfde compound als u woonden, u plotseling lastig te vallen en u het leven moeilijk te maken na de plotse dood van uw vader. U hield het nog even vol in de compound maar in 2010 besloot u toch het ouderlijke huis te verlaten omdat de situatie onhoudbaar werd en uw moeder niets aan de moeilijke situatie kon veranderen. U kon terecht bij een Nigeriaan P. die u via uw moeder kende en die u onderdak aanbood. P. vertelde u ook op welke manier hij geld verdiende en stelde u voor hetzelfde te doen. Hij was namelijk werkzaam in de toeristensector in Gambia en benaderde buitenlandse mannelijke toeristen. Uiteindelijk vertelde hij u dat hij in ruil voor geld seks had met blanke toeristen en dat hij dus werkte als homoprostituë in de Gambiaanse uitgaansbuurten waar veel toeristen over de vloer kwamen. Toen P. u voorstelde om hetzelfde te doen, om op deze manier geld te verdienen, wist u eerst niet wat doen, maar na een week bedenktijd besloot u toch om op zijn voorstel in te gaan. P. introduceerde u vervolgens in het milieu en na verloop van tijd had u uw eigen klanten en ging u uw eigen weg. In maart 2012 nodigde een Gambiaanse vriend u uit in de discotheek 'Duplex' voor een feest. Tijdens de nacht van dit geplande feest viel de politie echter binnen in de discotheek en werd iedereen gearresteerd op verdenking van 'homoseksuele activiteiten'. Ook u werd meegenomen door de Gambiaanse politie en gedurende een week werd u opgesloten. Uiteindelijk werd u op borg vrijgelaten door de politie nadat uw Nigeriaanse vriend u een som geld had gebracht. P. bracht u vervolgens naar Brikama waar u kon onderduiken in een van de huizen van P.. Deze contacteerde hierop een andere Nigeriaan die u het land hielp ontvluchten op 31 mei 2012. Vanuit Gambia nam u op die dag een vlucht naar Brussel waar u op 1 juni 2012 aankwam en waar u op 5 juni 2012 asiel aanvroeg bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees opnieuw gearresteerd te worden door de Gambiaanse autoriteiten omwille van vermeende homoseksuele handelingen die u zou gesteld hebben met buitenlandse toeristen in uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, dd.10 oktober 2012, p.6-7, zie administratief dossier). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden bij het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde problemen die u zou gekend hebben met de Gambiaanse autoriteiten na uw beweerde aanhouding in een Gambiaanse discotheek op beschuldiging van 'homoseksuele activiteiten'. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u in maart 2012 aangehouden zou zijn door de politiediensten tijdens een feest in de Gambiaanse discotheek 'Duplex' (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U geeft verder aan dat verschillende personen werden aangehouden op verdenking van 'homoseksuele activiteiten' waaronder uzelf en dat u gedurende een week werd opgesloten door de Gambiaanse politiediensten (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Toch zijn uw verklaringen omtrent deze door u aangehaalde gebeurtenis in uw land van herkomst erg vaag en hoegenaamd niet overtuigend te noemen. Zo geeft u in eerste instantie aan – wanneer u gevraagd wordt met hoeveel personen jullie werden aangehouden – dat jullie met meer dan zeventien waren (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Van deze gearresteerde personen beweert u slechts één persoon te kennen, met name uw vriend die u zou hebben uitgenodigd (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U verklaart verder hoegenaamd niet te weten wie de andere gearresteerden waren, noch wat er met hen nadien gebeurd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Bovendien geeft u verder aan evenmin te weten wat er met uw vriend zou zijn gebeurd (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat u meer uitleg zou kunnen geven omtrent de personen die net als u zouden zijn aangehouden op verdenking van 'homoseksuele activiteiten', zeker in het licht van uw bewering dat u reeds twee jaar actief was als

homoprotitué in de Gambiaanse uitgaansbuurten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovendien is het verder ook erg vreemd te noemen dat u blijkbaar niet op de hoogte zou zijn van wat er met uw vriend zou gebeurd zijn die u uitgenodigd zou hebben in de voornoemde discotheek. Verder geeft u tijdens het gehoor aan dat de politie informatie had – wanneer u gevraagd wordt waarom de politie binnenviel in de discotheek – (zie gehoorverslag CGVS, p.7), maar wanneer u gevraagd wordt om welke informatie het dan ging, moet u het antwoord weer schuldig blijven en voegt u er enkel aan toe dat homoseksualiteit niet is toegelaten in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Vervolgens wordt u gevraagd waar u naartoe werd gebracht na uw beweerde aanhouding waarop u antwoordt dat u het niet weet, maar dat het een compound was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U geeft verder aan dat u niet weet waar de compound gelegen zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Ook deze verklaring van uw persoon tijdens het gehoor komt niet geloofwaardig over aangezien u later tijdens het gehoor beweert op borg te zijn vrijgekomen waardoor redelijkerwijze toch mag aangenomen worden dat u op het moment van uw vrijlating zou gezien hebben waar u gedurende een week zou zijn vastgehouden. Wanneer u hierop gewezen wordt tijdens het gehoor, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat u niet meer weet waar het was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wanneer u later tijdens het gehoor vragen worden gesteld over het feestje in de discotheek 'Duplex' en gevraagd wordt of het feestje enkel voor homoseksuelen was, antwoordt u van niet en dat iedereen welkom was (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Vervolgens gevraagd hoe de politie dan wist wie ze moesten aanhouden aangezien het feest voor iedereen was opengesteld, antwoordt u weer weinig overtuigend maar wel verrassend dat ze informatie hadden dat iedereen homoseksueel was en dat iedereen aangehouden werd (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Eerder had u nochtans gezegd dat er heel wat personen aanwezig waren in de discotheek, ook personen die niet homoseksueel waren (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U lijkt in dit geval dan ook uw antwoorden aan te passen aan de door u gestelde vragen wat niet overtuigend overkomt. In ieder geval kunnen uw verklaringen en antwoorden betreffende de vermeende inval van de politiediensten in de discotheek 'Duplex' – waarbij u zelf zou zijn aangehouden samen met andere personen waarop u gedurende een week zou zijn opgesloten alvorens op borg vrij te komen – als heel erg vaag en hoegenaamd niet overtuigend bestempeld worden waardoor de door u aangehaalde gebeurtenis op zich in twijfel kan worden getrokken.

Verder kunnen volgende ernstige bedenkingen geformuleerd worden aangaande de door u beweerde homoseksuele activiteiten in uw land van herkomst die de oorzaak zouden hebben gevormd van uw problemen met de Gambiaanse politiediensten. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u in 2010 de compound van uw familie zou hebben verlaten en zou ingetrokken zijn bij de Nigeriaan P. (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Vervolgens zou P. u aangeraden hebben om geld te verdienen in de toeristensector door in ruil voor geld seks te hebben met buitenlandse toeristen, net zoals hij al lange tijd deed (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Na een week bedenktijd zou u op zijn aanbod zijn ingegaan, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Tijdens het gehoor wordt u meermaals gevraagd of u al dan niet homoseksueel bent of dat u enkel seks had met mannelijke toeristen voor het geld en bijgevolg louter homoseksuele contacten had uit opportunistische overwegingen. In eerste instantie geeft u niet al te eenduidige antwoorden op deze aan u gestelde vraag. Eerst antwoordt u dat u seks had met mannen en dat u dus homoseksueel bent (zie gehoorverslag CGVS, p.8), om vervolgens te verklaren dat u het enkel voor het geld deed (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U geeft in ieder geval aan nooit een (seksuele) relatie te hebben gehad met mannen voordat u bij P. introk en dat u nooit gedacht kon hebben dat u een (seksuele) relatie zou hebben met mannen voordat P. u het bewuste voorstel zou hebben gedaan (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Wat later tijdens het gehoor wordt u gevraagd of u zichzelf als homoseksueel beschouwt waarop u antwoordt van niet en dat u het enkel voor het geld deed (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uit deze verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor kan bijgevolg afgeleid worden dat u zichzelf niet als homoseksueel beschouwt, en dat u verklaart homoseksuele contacten te hebben gehad met toeristen voor het geld (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Later tijdens het gehoor wordt u dit overigens nogmaals gevraagd ter verduidelijking waarop u opnieuw antwoordt dat u het enkel voor het geld deed en dat u zich niet als homoseksueel beschouwt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ondanks uw in eerste instantie niet erg eenduidige antwoorden op de hieromtrent gestelde vragen kan besloten worden dat u volgens uw verklaringen enkel homoseksuele contacten zou hebben gehad omwille van opportunistische redenen, met name in ruil voor geld, en dat uzelf niet homoseksueel bent, ook al in het licht van uw verklaring tijdens het gehoor dat u eerder al relaties had gehad met meisjes en dat u gevoelens had gehad voor deze meisjes, maar dat u zich niet kan inbeelden soortgelijke relaties aan te gaan met mannen omdat u het enkel deed voor het geld (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Later tijdens het gehoor laat u overigens nog meermaals vallen dat u het enkel voor het geld deed en dat u gewoon 'uw ding' deed uit financiële overwegingen (zie gehoorverslag CGVS, p.9-12). Bij deze verklaringen van uw persoon – dat u enkel om opportunistische redenen homoseksuele contacten zou hebben gehad

met buitenlandse mannen – kunnen de nodige vragen gesteld worden. Het komt immers niet erg geloofwaardig over dat u relatief snel – na amper een week bedenktijd volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.9) – beslist zou hebben om ook actief te worden in het homoprostitutiemilieu in de Gambiaanse toeristensector zoals uw Nigeriaanse vriend P. zou hebben gedaan. U geeft tijdens het gehoor wel aan dat u geen andere keuze had dan op het voorstel van P. in te gaan, maar in het licht van uw verklaring dat u nooit enige andere job zou hebben gehad in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.10), kan het erg merkwaardig worden genoemd dat u geen andere pogingen zou hebben ondernomen om op een andere manier geld te verdienen en dat u integendeel, als niet homoseksueel zijnde, zelf het risico zou hebben genomen om in de homoprostitutie te stappen in uw land van herkomst waar homoseksualiteit nog steeds een groot taboe is, en bovendien zelfs strafbaar is gesteld (zie landeninformatie, administratief dossier). Deze verklaringen van uw persoon komen dan ook niet erg geloofwaardig over. Bovendien wordt deze ongeloofwaardigheid van uw verklaringen enkel versterkt door uw wel heel erg beperkte kennis over het homoprostitutiemilieu in uw land van herkomst en uw erg vage verklaringen hieromtrent. Zo kent u geen andere mannen, dan P. en uw vriend Ousman, die hetzelfde werk als u zouden gedaan hebben in de Gambiaanse uitgaansbuurten waar ook heel wat toeristen komen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Verder geeft u aan dat u gedurende twee jaar werkzaam zou zijn geweest als homoprostituë in Gambia en dat u heel wat buitenlandse mannen heeft ontmoet, maar wanneer u gevraagd wordt om een voorbeeld van een ontmoeting met een buitenlandse toerist te geven, komt u niet verder dan de nationaliteit van een toerist te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en p.12). Gevraagd naar concrete voorbeelden van mannen, geeft u aan dat u het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12) wat erg ongeloofwaardig overkomt gezien uw beweerde twee jaar durende 'homoseksuele activiteiten'. Vervolgens wordt u gevraagd waar u dan deze toeristen ontmoette en waar jullie afspraken waarop u weer niet verder komt dan het algemene antwoord dat jullie elkaar in bars ontmoetten en dat jullie op het strand afspraken (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wat later wordt u echter de vraag gesteld waarom u niet zoals andere Gambianen, de zogenaamde 'bumsters', louter contact zoekt met toeristen om hen te gidsen en op die manier wat geld te verdienen waarop u het nogal merkwaardige antwoord geeft dat u niet de kans had om naar het strand te gaan omdat u anders geslagen zou worden door de politie terwijl u net eerder had vermeld dat u afspraak met toeristen op het strand (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Deze verklaringen omtrent uw beweerde activiteiten in de homoprostitutie in de Gambiaanse toeristensector, die volgens uw verklaringen zelfs twee jaar geduurd zouden hebben, komen bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend over zodat ook aan dit aspect van uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Tot slot legt u geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van de door u afgelegde reisweg. U legt wel uw Gambiaanse geboorteakte voor ter staving van uw identiteit. De geboorteakte die u voorlegt, bevat echter geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan "van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, het voorzichtigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4

van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen alsook artikel 3 van het E.V.R.M”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Verzoeker is niet coherent waar hij enerzijds meent onvoldoende tijd gehad te hebben omdat het CGVS-verhoor van 10 oktober 2012 “*amper een uur en drie kwartier duurde*” (p. 3 verzoekschrift) en anderzijds stelt “*dat verzoeker in het kader van zijn verhoor uitgebreid zijn verklaringen en motieven die zijn vrees onderbouwen heeft uitgelegd aan verwerende partij*” (p. 7 verzoekschrift). Verzoeker licht overigens niet toe welke elementen hij niet heeft kunnen melden, noch worden in het verzoekschrift gegevens toegevoegd die daarop kunnen wijzen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker licht niet toe waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen, terwijl er geen redenen zijn waarom verzoeker, naast een geboorteakte waarvan niet kan worden vastgesteld dat deze verzoeker aanbelangt, nalaat deugdelijke identiteitsdocumenten neer te leggen met objectieve gegevens waarop de bestreden beslissing terecht wijst (*foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens*). Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas

kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. Uit het verhoor op het CGVS en uit het verzoekschrift, kan blijken dat verzoeker een relaas naar voor brengt dat hij niet kan ondersteunen met coherente toelichtingen. Immers telkens doorgevraagd wordt op de aangebrachte feiten, worden verzoekers verklaringen vaag en evasief. Indien verzoeker mogelijk niet alles kan onthouden of weten, dan is niet aannemelijk dat hij systematisch in gebreke blijft minstens deze informatie te verstrekken die het aannemelijk moet maken dat verzoeker de feiten effectief heeft meegemaakt. Verzoeker is niet ernstig waar hij meent dat hij *“uitgebreid zijn verklaringen”* heeft kunnen *“onderbouwen”*. Zo kan de waarachtigheid van verzoekers directe aanleiding van zijn vlucht met name zijn arrestatie in de discotheek ‘Duplex’, niet uit verzoekers verklaringen blijken. Verzoeker is incoherent over de aanwezigheid in de discotheek. Hij kan noch zijn arrestatie voldoende toelichten, noch de wijze waarop en noch met wie hij werd gearresteerd. Evenmin kan verzoeker de plaats van vasthouding beschrijven niettegenstaande hij bij zijn vrijlating te voet vertrekt. Ten slotte indien verzoeker op borg is vrijgelaten dan licht hij niet toe waarom hij dit niet kan objectiveren nu deze beslissing op schrift wordt gesteld en een betalingsbewijs en een bewijs van vrijlating veronderstelt.

3.5. Uit de verklaringen van verzoeker kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten dat verzoeker geen homoseksuele geaardheid heeft. Immers hij heeft herhaaldelijk bevestigd dat hij nooit aan homoseksuele relaties heeft gedacht. Integendeel, gevraagd of verzoeker een relatie met een man zou overwegen zoals hij eerder had met een meisje, antwoordt verzoeker *“Neen, helemaal niet, ik deed gewoon mijn ding. Het was voor het geld”*. Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoeker die duidelijk en herhaaldelijk aangeeft dat hij geen homoseksuele geaardheid heeft, zou moeten geloofd worden. Verzoekers argumenten inzake de vernietiging om actueel te onderzoeken of verzoeker homoseksueel is, missen grondslag. Bovendien is verzoeker ook thans op dit punt incoherent. Immers hij licht toe dat niet getwijfeld kan worden aan zijn werkzaamheden als prostitué zelfs al heeft hij slechts één week bedenktijd gehad want er bestaat *“immers geen tijdsbepaling (...) over ‘het homoprostitué worden’”*. Verzoeker betwist niet dat hij voor deze week nooit overwogen had om in de prostitutie te gaan, laat staan met mannen. Immers verzoeker zegt zelf dat hij niets wist over homoseksualiteit en hij voorheen op vrouwen viel (CGVS-verhoor p 11). Verzoeker is geen homoseksueel zodat verzoekers verwijzing naar sociale groep van homoseksuelen, naar de discriminatie en het verbergen van dergelijke geaardheid irrelevant zijn.

3.6. Voorts kan ernstig getwijfeld worden aan verzoekers verklaringen over zijn hoedanigheid van homoprostitué. Verzoeker kan menen dat hij na twee jaar prostitutiewerk *“niet alle homoprostitués persoonlijk kende”* en hij enkel twee personen waarmee hij samenwerkte, kent en hij kan beweren dat hij *“als prostitué niet per se de naam en persoonlijke informatie hoefde te weten over zijn cliënten; dat hij immers niet verliefd was en enkel seksuele relaties had met deze mensen”*; echter verklaart verzoeker dan niet waaruit de Raad zou moeten afleiden dat verzoeker contact had met homoprostitués, laat staan er zelf een is, nu hij niet spontaan de leefomgeving van homoprostitués kent en geen enkele concrete seksuele relatie kan toelichten of ook maar één enkele klant nader kan beschrijven. Verzoekers asielrelaas komt over de hele lijn verzonnen voor.

3.7. Aldus dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit niet naar behoren aantoonde, dat hij geen homoseksueel is en dat zowel aan zijn beweringen als homoprostitué gewerkt te hebben, als aan

zijn bewering door de politie te zijn opgepakt en vrijgelaten, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers argumenten inzake het strafbaar stellen van homoseksuele handelingen zijn dan *in casu* zonder grond.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C- 465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

4.3. Verzoeker heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en voert geen andere argumenten aan, tenzij de loutere bewering dat verzoeker een "begin" van bewijs voor ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet aantoon, wat gezien bovenstaande niet kan gevolgd worden. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK